

Garantiobligationerne hørende Kuponer til Betaling med Paategning om, hvor meget der skal betales paa dem, dog ikke udover det Maksimum, de lyder paa. Betales de ikke inden 10 Dage før Forfaldstid, paaløber der Renter (Artikel 18 og 19).

Den laantagende Regering skal tilbagebetale de Beløb, de garanterende Regeringer har betalt, med Renter, hvilken Betaling skal ordnes gennem Kommissærerne.

Naar Konventionen engang træder i Kraft, hvilket sikkert ligger nogle Aar frem i Tiden, jfr. herom nedenfor, vil det være fornødent at tilvejebringe Lovhjemmel for Betalingen af de Beløb, der aarligt vil kunne komme til at paahvile den danske Regering. Formentlig vil det være mest hensigtsmæssigt til sin Tid, naar Meddelelse om Konventionens Ikrafttræden og om Størrelsen af Danmarks Maksimalforpligtelse modtages, ved Lov at bemyndige Finansministeren til i givet Fald at udstede Garantiobligationer, lydende paa aarlige Betalinger indenfor Maksimalbeløbet. Det kan imidlertid næppe tilraades allerede nu at træffe Bestemmelse om, hvorledes man skal ordne sig; af Betydning for Afgørelsen vil det ogsaa til den Tid være at se, hvorledes man tænker at indrette sig i andre Lande.

Der kan endnu være Anledning til at nævne, at Raadet kan modtage et Tilbud fra en ikke-Medlemsstat om at deltage i Garantien (Artikel 23), at alle Stridigheder om Konventionens Fortolkning og Anvendelse skal afgøres af Forbundsraadet (Artikel 27), og at Konventionens Bestemmelser ikke skal indvirke paa Parternes Rettigheder og Forpligtelser ifølge Pagtens Artikel 16 (Sanktioner).

Konventionens Ikrafttræden er gjort afhængig af en Række Betingelser. Før det første skal der kræves, at de ratificerende Regeringers almindelige Garanti dækker et Beløb af 50 Mill. Guldfrancs aarligt, og at det samme Beløb dækkes af mindst tre ratificerende Regeringers særlige Garanti. Naar denne første Betingelse er opfyldt, skal der yderligere gaa 90 Dage, inden Konventionen træder i Kraft (Artikel 32 og 33).

Dernæst er det i Artikel 35 fastsat, at Konventionens Ikrafttræden og fortsatte Gyldighed med Hensyn til Godkendelse af nye Laan for hver af de kontraherende Parters Vedkommende skal være betinget af, at der vedtages en Plan for Rustningernes Indskrænkning i Henhold til Pagtens Artikel 8, og at denne Plan træder i Kraft og vedbliver at være gældende for den paagældende Part.

Om denne sidste Artikel har der været ført lange Forhandlinger paa de to sidste Folkeforbundsforsamlinger, hvorom nærmere henvises til de ovennævnte Beretninger til Rigsdagen. Fra dansk Side har man stedse hævdet, at det maatte være en absolut Betingelse for Danmarks Tilslutning til Konventionen, at dens Ikrafttræden gjordes afhængig af Vedtagelsen og Ikrafttrædelsen af en almindelig Konvention om Indskrænkning og Begrænsning af Rustningerne ud fra den Betragtning, at den danske Regering ikke kan paatage sig Forpligtelser ud over dem, som allerede nu indeholdes i Forbunds-pagten, førend der har fundet en Indskrænkning af Rustningerne Sted.

Ogsaa denne Betingelse maa siges at være tilfredsstillende opfyldt ved den Formulering, Artikel 35 har faaet.